

STŘETNÉ SRAŽENÍ

Operační zálohy nepřítele v útočné operaci můžeme v závislosti na jeho sestavě a prostoru činnosti ničit:

- hromadnými jadernými a leteckými údery na prostory soustředění nebo při přesunu k čáře dotyku,
- odražením protiúderu a rozbitím protiúderného uskupení,
- ve střetném sražení.

Střetné sražení je jedním z nejtěžších a nejsložitějších druhů útočné činnosti, při které se obě strany snaží dosáhnout stanovených cílů útokem vojsk s využitím účinků jaderných zbraní.

Při předvídání střetného sražení velitel a štáb armády nečekají na úplné informace o situaci, ale na základě získaných zpráv o nepříiteli a znalosti situace a možností vlastních vojsk přijímají rozhodnutí. Snaha je předejít nepříiteli ve vedení jaderných úderů, v ovládnutí výhodných čar a v zasazení hlavních sil do sražení. Včasné úkolování vojsk armády vytváří podmínky pro úspěch sražení, i když počítáme s upřesněním rozhodnutí velitele armády před zavázáním se hlavních sil do sražení.

V rozhodnutí pro střetné sražení velitel armády určuje:

- pravděpodobnou čaru střetnutí s hlavními silami nepříitele,
- objekty a dobu vedení jaderných úderů, úderů dělostřelectva a letectva,
- směr hlavního úderu a dalších úderů vojsk armády,
- úkoly divizí 1. sledu a taktického vzdušného výsadku,
- opatření pro ovládnutí výhodných čar,
- úkoly 2. sledu, raketového vojska, dělostřelectva a záloh,
- způsob rozvinutí vojsk a další opatření k zabezpečení bojové činnosti,
- organizaci velení.

Před zavázáním se hlavních sil do střetného sražení velitel armády upřesňuje rozhodnutí zpravidla na základě vzniklé situace a zpráv o nepříiteli.

Při stanovení úkolů ke střetnému sražení divizím 1. sledu zpravidla určuje bližší úkol a směr dalšího útoku. Obsahem bližšího úkolu divizí 1. sledu (viz Oper-1-1 čl. 173) bude:

- zničit hlavní síly protistojícího nepřítele,
- zmocnit se taktických prostředků jaderného napadení nebo je zničit,
- ovládnout prostor, který zabezpečuje výhodné podmínky pro rozvíjení útoku do hloubky.

Divize druhého sledu armády zpravidla zasazujeme k rozvíjení útoku do hloubky na směr hlavního úderu armády. Nebude výjimkou, že druhý sled armády budeme vytvářet po zahájení střetného sražení z divize přidělené ze zálohy velitele frontu. Velitel armády divizi druhého sledu stanoví: osy přesunu, čáry zasazení do sražení, předpokládanou dobu zasazení a směr útoku.

Vedení střetného sražení

Při střetném sražení je výhodné mít v 1. sledu tankové divize a tankové pluky k vedení mohutného předstihujícího úderu na nepřítele a pro rychlé rozvíjení útoku do hloubky ke zničení jeho záloh, prostředků jaderného napadení a k ovládnutí důležitých objektů a prostorů v hloubce. Tím zamezíme i tomu, aby hlavní síly vedly zdoluhavé boje s částmi nepřítele, a znemožníme manévr záloh nepřítele, které by mohly ovlivnit výsledek střetného sražení.

Při použití ZHN zahajujeme střetné sražení zpravidla vedením předstihujících jaderných úderů na prostředky jaderného napadení, místa velení a hlavní uskupení nepřítele za přesunu, zvláště na jeho tankové útvary a svazky do celé jeho hloubky.

Předstihující jaderné údery na tato uskupení umožňují jeho ničení ještě před zahájením střetného sražení svazky a útvary armády. Tyto využívají výsledků jaderných úderů, urychleně se rozvíjejí do předbojových nebo bojových sestav (podle stupně zničení nepřítele) a s využitím odkrytých boků a mezer z chodu útočí na nepřítele, dokončují jeho zničení a rázně pronikají do hloubky. Přitom divize 1. sledu v takovéto situaci útočí na nepřítele z chodu a vedou většinou čelní roztínavé údery nebo čelní údery spolu s údery do boku uskupení nepřítele. Hlavní úsilí zaměříme k vytváření podmínek pro úder do boku a týlu uskupení nepřítele.

Může však být i situace, že po předstihujících jaderných úderech ztratí uskupení nepřítele bojeschopnost nebo jeho bojeschopnost bude narušena a divize 1. sledu armády bez narušení bojeschopnosti vyjdou s předstihem na čáru zasazení. V takovéto pro nás výhodné situaci můžeme dokončit zničení hlavního uskupení nepřítele i menšími silami, nebo v předbojových sestavách v krátké době zničit nepřítele a proniknout do hloubky. Tento úspěch ve střetném sražení zabezpečí i plnění úkolů útočné operace armády.

Naproti tomu při nedodržení některých zásad střetného sražení se může nepřítele, jehož bojeschopnost po jaderných úderech nebyla narušena, podařit včas rozvinout hlavní síly a ovlivnit průběh střetného sražení ve svůj prospěch. Při takto nevýhodném průběhu střetného sražení bude nutné na směr úderu nepřítele částmi sil přejít urychleně do obrany, způsobit nepřítele ztráty a zastavit jeho útok. Zasazením 2. sledu přenést úsilí na jiný směr a zvrátit průběh střetného sražení v náš prospěch.

Při střetném sražení bez použití jaderných zbraní ničíme nepřítele za přesunu údery frontového letectva, údery raket a palbou dělostřelectva na velké dálky. Především na dělostřelectvo nepřítele a prvosledové brigády vedeme krátkou palebnou přípravu.

Předsunutě odřady divizí 1. sledu využívají účinků úderů a paleb a z chodu ničí jednotky v dotyku a čelní jednotky hlavních sil. Předstihují nepřítele v ovládnutí výhodných čar a nutí hlavní síly k rozvinutí a jejich zasazení v nevýhodných podmínkách. K předstížení nepřítele v ovládnutí výhodných čar je výhodné, abychom vyslali předsunutě odřady a vysadili i taktický vzdušný výsadek.

Hlavní síly se v době palebné přípravy a boje předsunutých odřadů rozvinují do bojových sestav, využívají výsledků palebné přípravy a neprodleně z chodu vedou úder do boku hlavních sil uskupení nepřítele. Takovéto údery do boku uskupení nepřítele s využitím mezer vedou k jeho rozdělení a umožňují jeho ničení po částech a postupně k rozbití celého uskupení v krátké době při malých ztrátách vlastních vojsk. K zabránění příchodu druhého sledu a záloh nepřítele a jejich zasazení k ovlivnění střetného sražení vedeme na ně údery letectva a dělostřelectva. Na směry přesunu 2. sledu můžeme vysadit taktické vzdušné výsadky k zabránění jejich včasnému zasazení do sražení a k jejich postupnému zničení hlavními silami, které pronikají do hloubky. Proto je nanejvýš nutné, aby se hlavní síly nezavazovaly do zdoluhavých bojů při ničení rozdělených částí nepřítele, které zůstaly na bocích, ale pronikaly do hloubky, ničily přicházející zálohy a tím znemožnily jejich možný manévr. Pouze tak můžeme rychle zničit hlavní nepřátelské uskupení, získat iniciativu a vytvořit výhodné podmínky pro další rozvíjení útočné operace, což bude cílem střetného sražení.

Ke střetnému sražení bude často docházet při nevýhodném poměru sil a prostředků, kdy část vojsk prvního sledu armády na směru hlavního úderu přisunovaných záloh je nucena dočasně přejít do obrany na dosažené čáře. Tuto čáru upevní a umožní tak veliteli armády soustředit síly a prostředky k vedení úderu do boku uskupení nepřítele.

Střetné sražení více než kterýkoliv jiný druh bojové činnosti bude vyžadovat od velitelů a štábů umění předvídat vývoj událostí a rychle se rozhodnout podle vzniklé situace. Při rychlých a nenadálých změnách, které jsou charakteristické pro střetné sražení, vystupují do popředí zejména vlastnosti a návyky velitelů a štábů jako je vysoká organizovanost práce a sladnost štábů, přesnost a rychlost práce, umění rychle se orientovat ve složité situaci, schopnost upřesňovat úkoly podle vzniklé situace a pevně velet vojskům.